

derfor paa, om han ikke vilde handle klogt i at holde gode Miner med den gamle Hyæne, der maaske virkelig med lidt Snildhed kunde lade sig benytte til at tjene hans Planer.

»Det var virkelig en ganske morsom Historie!« begyndte han forsigtig, idet han slog Sagen hen i Spøg. »Den Ide at danne et Aktieselskab paa en ung Mands Udsigter er ikke ilde. Hør, Hr. Direktør, kunde De ikke faa den Trafik indført herhjemme. Den vilde sikkert i adskillige Tilfælde kunne give smukke Procenter ogsaa her. Jeg har bare een Indvending at gøre. Hvorfor netop spekulere i Ægteskabs-Chancer, — de hører dog i Almindelighed netop til de mest uberegnelige. Hvorfor ikke lige saa gerne spekulere i en anden af de mangfoldige Muligheder, der kan aabne sig for en dygtig og energisk ung Mand, f. Eks. for en Ingeniør med en eller anden god Ide ... et Vandbygningsprojekt f. Eks. ...?«

»Jeg indrømmer Dem, — paa Navnet kommer det mindre an, naar det ellers er velklingende,« svarede Hr. Delft med et ubarmhjertigt Smil. »Det Interessentskab, jeg før talte om, hed saaledes »Company til kunstig Fremstilling af Sød-mælk og Fløde«. Et fortræffeligt Navn! Vi fik saamænd paa det et Par godtroende Spækhøkere til at tegne sig som Garanter.«

»*Bien!* De mener altsaa virkelig, at der kunde være Udsigt til at faa dannet et lignende Kon-